

Legyen tele az én falum nővel gyerekekkel
Öregek gurigázzanak gyógyszerekkel
Kívánom
Kastélya lángoljon de ne legyen füstje
Legyen minden fája Istennek egy tüske
Kivárom

Magyar László András

MÉG

Madárdal, zöld háttérre festett
sugárkévés, foszló ködök,
a meztelen, két barna testet
alig látni a fű között.

A lány hanyatt, a szája tátva,
ölén hintáz egy alma árnya,
hozzásimul a párja – karja
szerelme vállát eltakarja.

Némán, időtlen fekszenek,
fény-inga leng álmuk felett,
még semmi, semmi, semmi sincsen,
abból, mi elrendeltetett.

ÁLMATLANSÁG, HÁROM TÉTELBEN

Első tétel:

Seregélyből azért nem lesz sereglye,
meredélyből pedig azért meredlye,
mert deregély sem volt soha dereglye
nemkülönben gerebély a gereblye.

Második tétel:

Ha marokból lesz a marka,
s mivel fark a ló farka,

a tarokk miért nem tarka
és a barokk mért nem barka?
(Egybetéve: tarkabarka.)

Harmadik tétel:

Hogyha lehet a taréjnak taraja,
szint' ugyanúgy a karéjnak karaja,
mért nem lehet egy szar éjnek
mikor ennyi örömtelen
hülyeségen töröm fejem
szaraja?

Kóda:

Mínthogy van az agyvelőnek veleje,
no meg minden ágyelőnek eleje,
ha e versért tán lelőnek,
legalább a rám lelőnek
is lesz végre leleje.

Halasi Zoltán

BESZÉLŐ DÉMONOK

Elfriede Jelinek színműve elé

1994–95-ben merénylethullám söpört végig Ausztrián. Az előzmény: tízévi börtönre ítélték egy bécsi neonácit, és párttársai felhívásban fordultak híveikhez, hogy a tíz évre válaszul évi tíz akcióval hívják fel magukra a figyelmet. Levélbombák árasztották el az országot (még Németországba is jutott belőlük), egy részükhöz a „Bajuvár Felszabadítási Hadsereg” mellékelt idegengyűlölő közleményt. Többek között egy színes bőrű műsorvezetőnő, egy szíriai származású orvos, a lübecki alpolgármester és a bécsi polgármester kezét tépte le a bomba. 1995. február 4-én a burgenlandi Felsőőr (Oberwart) külterületén, a cigányteleptől nem messze, táblát helyeztek az út közepére: „*Roma, zurück nach Indien!*” A robbanóanyagot a vasoszlop talpába rejtette a tettes. Amikor négy roma férfi megkísérelte letépni a táblát, a detonátor működésbe lépett, és a bomba valamennyiüket megölte. A rendőrség első közleménye az áldozatokat tartotta a bomba fabrikálóinak, Haider és a hozzá közel álló sajtó hosszú ideig ragaszkodott ahhoz, hogy itt „bandaleszámolás” történt. Ettől függetlenül a bécsi érsek celebrálta a gyászmisét, amelyen az államelnök és a szövetségi kancellár is megjelent. (Két évvel később, 1997-ben véletlenül horogra akadt a merényletsorozat állítólag magányos tettese. Egy közúti ellenőrzés során az illető pánikban fel akarta robbantani saját magát és az intézkedő rendőrt is, ám a bomba csak a két kezét szakította le. Ez sem akadályozta meg azonban abban, hogy utóbb felakassza magát a cellájában.)